

WIEDZA O TEATRZE

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Analizy dramatu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia obejmujące wiedzę teoretyczną dotyczącą różnych form gatunkowych dramatu, dzieje ich rozwoju i specyfikę poszczególnych form
- Zna wybrane metody analizy tekstów dramatycznych, zwłaszcza współczesnych, i potrafi je zastosować w praktyce, posługując się adekwatną terminologią i środkami wyrazu
- Potrafi samodzielnie stworzyć mającą charakter naukowy wypowiedź analityczną na temat dramatu, wykorzystując w tym celu nabytą wiedzę teoretyczną i umiejętności badawcze
- Jest gotowa do krytycznej oceny możliwości zastosowania wiedzy teoretycznej i metodologii analitycznych w rozwiązywaniu problemów poznawczych z zakresu analizy dramatu

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot analizy dramatu: cechy gatunkowe, kompozycyjne i językowe tekstu, kontekst kulturowo-społeczny, użytkowy (sceniczny) charakter dzieła.
- Charakterystyka narzędzi związanych z analizą dramatów (narzędzia: strukturalne, semiotyczne, hermeneutyczne, fenomenologiczne, postmodernistyczne, performatywne).
- Analizy dramatów: strategie, funkcje, odmiany (analiza filologiczna, reżyserska, krytyczna/recenzencka, ekspercka/ewaluacyjna).
- Uniwersalny schemat analizy dramatu.
- Analizy wybranych dramatów współczesnych (prezentacje).
- Współczesna dramaturgia w perspektywie analizy dramatycznej.

Nazwa zajęć: Audiosfery (od antyku po XVI wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego od antyku po wiek XVI, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej od antyku aż po wiek XVI oraz konwencje muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury od antyku po wiek XVI, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu)

Treści programowe dla zajęć:

- Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego od antyku po wiek XVI
- Mapa dźwiękowa najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie od antyku po wiek XVI
- Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym od antyku po wiek XVI
- Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich
- Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnich” w omawianym czasie historycznym
- Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym
- Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”

Nazwa zajęć: Audiosfery (XIX i XX wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XIX i XX wieku, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w XIX i XX wieku oraz konwencji muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury w XIX i XX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu)

Treści programowe dla zajęć:

- Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XIX i XX wieku
- Mapa dźwiękowa najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie w XIX i XX wieku
- Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym w XIX i XX wieku
- Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich
- Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnich” w omawianym czasie historycznym
- Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym
- Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”
- Konfrontacja globalnych problemów ochrony środowiska z ekologicznym myśleniem o dźwięku w XX wieku.

Nazwa zajęć: Audiosfery (XVII i XVIII wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XVII i XVIII wieku, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w XVII i XVIII wieku oraz konwencji muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury w XVII i XVIII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu)

Treści programowe dla zajęć:

- Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XVII i XVIII wieku
- Mapa dźwiękową najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie w XVII i XVIII wieku
- Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym w XVII i XVIII wieku
- Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich
- Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnich” w omawianym czasie historycznym
- Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym
- Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”

Nazwa zajęć: Ciało w kulturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie związki teatrologii z innymi dyscyplinami nauk o kulturze i religii, potrafi odnajdywać odniesienia pomiędzy nimi i wykorzystywać podstawową wiedzę i terminologię z zakresu kulturoznawstwa i antropologii ciała do celów analitycznych i interpretacyjnych.
- Zna i rozumie zagadnienia dotyczące przemian roli ciała w kulturze, związane z tą problematyką współczesne dylematy i ich odzwierciedlenie w różnego rodzaju tekstach kultury.
- Potrafi referować i krytycznie oceniać różne opinie oraz stanowiska związane z rolą ciała w dawnej i współczesnej kulturze, a także samodzielnie dyskutować i formułować wnioski na ten temat.
- Jest gotowa do prowadzenia dyskusji na tematy związane z rolą ciała we współczesnej kulturze w duchu poszanowania zasad pluralizmu kulturowego.

Treści programowe dla zajęć:

- Konteksty filozoficzne, obyczajowe, estetyczne historii ciała w kulturze europejskiej. Dualizm duszy i ciała i jego konsekwencje.
- Świadectwa kultury: ustalone w tradycji sposoby przedstawiania ciała w sztuce (malarstwo, rzeźba, literatura, taniec, teatr).
- Współczesne filozoficzne koncepcje podmiotowości i „ucieleśnienia” (od fenomenologii do somaestetyki)
- Miłość – mit metafizyczny i mit kulturowy. Androgyne, Tristan, Don Juan.
- Aktor i jego ciało.
- Ciało w kulturze konsumpcyjnej – ciało ponowoczesne. Mity związane z ciałem.
- Poza ciałem. Czy podmiotowość jest możliwa poza ciałem? Człowiek i technologia.

Nazwa zajęć: Filozofia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane zagadnienia dotyczące przedmiotu badań poszczególnych działów refleksji filozoficznej, ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, metod i teorii stosowanych w filozofii
- Zna podstawowe pytania stawiane w europejskiej refleksji filozoficznej historycznie i współcześnie; dostrzega ciągłość podejmowanej problematyki, jej wewnętrzne zróżnicowanie oraz jej związki ze współczesnymi dylematami cywilizacyjnymi i potrafi zająć stanowisko w ich sprawie, tworząc argumentację bazującą na cudzych i własnych poglądach
- Potrafi wskazywać odniesienia łączące problematykę filozoficzną z przedmiotem swoich studiów i wykorzystywać wiedzę z zakresu filozofii w interpretacji dzieł teatralnych i dramatycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści, kwestionowania obiegowych opinii oraz uznawania znaczenia rzetelnej, weryfikowalnej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do źródeł filozofowania i podstawowych pytań filozoficznych
- Starożytne pytania filozoficzne i próby odpowiedzi na nie (wybrane przykłady)
- Elementy teorii poznania
- Elementy ontologii
- Elementy etyki filozoficznej
- Główne nurty filozofii współczesnej
- Krytyczna lektura tekstów filozoficznych

Nazwa zajęć: Historia/pamięć/archiwum

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawy teoretyczne i metodologiczne zwrotu pamięciowego i archiwalnego.
- Dostrzega związki tych orientacji badawczych ze współczesnymi refleksjami na temat przeszłości, sposobów jej poznawania i oceny, rozumie ich przełożenie na praktyki badawcze i artystyczne, a także potrafi odnieść je do specyfiki badań teatrologicznych.
- Potrafi wybrać i wykorzystać elementy teorii i metodologii z zakresu zwrotu archiwalnego i pamięciowego oraz właściwe dla nich pojęcia do krytycznej analizy spektakli teatralnych lub przy programowaniu projektu badawczego, kulturalnego lub popularyzatorskiego.
- Potrafi samodzielnie przeprowadzić podstawowy zakres poszukiwań w archiwum i wybrać potrzebny jej materiał, a następnie opatrzyć go krytycznym komentarzem i wykorzystać go we własnej pracy.
- Jest gotowa do planowania indywidualnych i grupowych prac oraz współpracy w związku z przygotowywaniem projektów naukowych, kulturalnych i popularyzatorskich.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia, pamięć, archiwum – nowe sposoby myślenia, mówienia i pisanie o przeszłości.
- Zwrot pamięciowy w naukach humanistycznych: korzenie, autorzy, pojęcia, założenia.

- Zwrot archiwalny w naukach humanistycznych: korzenie, autorzy, pojęcia, założenia.
- Archiwa performatywne – historia, pamięć i archiwum w teatrze współczesnym i teatrologii.
- Historia, pamięć i archiwum w teatrze współczesnym i teatrologii – praktyka naukowa i artystyczna.
- Archiwum teatru – praca z materiałem archiwalnym w badaniach sztuk performatywnych.

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (antyk)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru antycznego, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie;
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla teatru antycznego oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych;
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu problematyki historii teatru antycznego, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych;
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru antycznego).

Treści programowe dla zajęć:

- Budowa i funkcjonowanie teatrów: greckiego, hellenistycznego i rzymskiego; oraz ich rola w życiu społeczno-politycznym;
- Wpływ życia społeczno-politycznego na kształtowanie się form dramatycznych, a także na ich tematykę;
- Przegląd najważniejszych dzieł twórców antycznych (greckich i rzymskich);
- Reguły i zasady obowiązujące antycznych twórców, ich ewolucja i zależność od sytuacji społeczno-politycznej;
- Wpływ dramatu antycznego na kształtowanie się i rozwój późniejszych form mimetycznych.

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (średniowiecze i renesans)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru okresu średniowiecza i renesansu, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla teatru średniowiecznego i renesansowego oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tych okresów, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę oraz umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu problematyki historii teatru i dramatu okresu średniowiecza i renesansu, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru i dramatu średniowiecznego i renesansowego)

Treści programowe dla zajęć:

- Polskie i europejskie średniowiecze – problemy periodyzacji, konteksty kulturowe i społeczne, źródła do badań nad średniowiecznymi widowiskami.
- Modele przestrzeni średniowiecznych widowisk
- Dramatyzacje liturgiczne okresu Wielkiego Tygodnia – przegląd form i tematów
- „Święta głupców” i tradycje karnawałowe średniowiecznej Europy
- Wokół poetyki misterium, moralitetu i miraklu
- Aktor w teatrze średniowiecznym
- Teatr dworski okresu renesansu – przegląd form i tematów
- Humanizm renesansowy w dramacie i teatrze

- Widowiska popularne w renesansowej Europie
- Dramaturgia jezuicka – tematy, motywy, funkcje
- Teatr innowierców w dawnej Rzeczypospolitej
- Teatr średniowieczny i renesansowy we współczesnych reinterpretacjach i nawiązaniach
- Planctus – cechy gatunkowe, związki z innymi nurtami sztuki
- Taniec śmierci jako motyw ikonograficzny i forma widowiska
- Poetyka misterium (konteksty europejskie i polskie)
- Mirakl jako gatunek dramatyczno-teatralny
- Popularne widowiska średniowieczne i renesansowe
- Społeczne i kulturowe konteksty prapremier Sądu Parysa oraz Odprawy posłów greckich
- Dramat angielski w XVI stuleciu
- Mit faustyczny w twórczości Ch. Marlowe'a
- Przestrzeń teatru elżbietańskiego (technika i metafizyka)
- Twórczość Williama Shakespeare'a
- Kroniki królewskie Shakespeare'a i „Wielki Mechanizm historii”
- Burza jako dokument filozoficznych dylematów epoki

Nazwa zajęć: **Historia teatru i dramatu (XIX wiek)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska w dziejach teatru europejskiego w XIX wieku, najbardziej charakterystyczne dla tego okresu formy dramatyczne, modele teatralnej przestrzeni, związki teatru z życiem społeczno-politycznym, przemiany sztuki aktorskiej oraz podstawowe metody badania i analizy omawianych zjawisk, a także specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem XIX wieku; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XIX-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XIX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XIX wieku)

Treści programowe dla zajęć:

- Przemiany sztuki widowiskowej na początku XIX stulecia (konteksty europejskie i polskie)
- Inscenizacja romantyczna we Francji (techniki i estetyki)
- Mickiewicz i Słowacki wobec dramatu i teatru romantycznego
- Poetyka dramatu romantycznego (konteksty europejskie i polskie)
- Teatr romantyczny wobec innych sztuk
- Widowiska cyrkowe wobec kultury masowej XIX w.
- Przemiany sztuki aktorskiej w XIX w.
- Naturalizm i realizm w teatrze i dramacie II połowy XIX w.
- Twórczość H. Ibsena i A. Strindberga
- Motywy wampiryczne w dramacie romantycznym (Upiór Ch. Nodiera)
- Romantyczna metafizyka i kosmologia (Kain Byrona)
- Wokół dramaturgii Juliusza Słowackiego (tematy, motywy, interpretacyjne konteksty)
- Lekcja XVI Adama Mickiewicza - problemy tekstologiczne i interpretacyjne
- Dramaturgia Michała Bałuckiego i jej teatralne konkretyzacje w XIX w.
- Teatralny bunt naturalistów
- Świat dramatów Ibsena i Strindberga
- Teatr końca XIX wieku wobec odkryć naukowych i przemian społecznych

Nazwa zajęć: **Historia teatru i dramatu (XVII wiek)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru XVII wieku, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną

terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie

- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XVII-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XVII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XVII wieku)

Treści programowe dla zajęć:

- Rozwój i przemiany życia teatralnego w Anglii w latach 1564-1642 oraz w okresie po restauracji monarchii (architektura teatrów publicznych i prywatnych, historia najważniejszych zespołów i instytucji teatralnych, organizacja działalności trupy teatralnej, konwencje sceniczne, odbudowa życia teatralnego po 1660 roku etc.) i ich tło społeczno-polityczne. Główni twórcy teatralni i ich dokonania (William Shakespeare, Christopher Marlowe, Ben Jonson, William Davenant i in.)
- Teatr hiszpański Złotego Wieku (architektura corrali de comedias, organizacja działalności trupy teatralnej, konwencje sceniczne w teatrach publicznych, poetyka i sposób inscenizacji autos sacramentales etc.) i jego tło społeczno-polityczne. Główni twórcy i ich dokonania (Tirso de Molina, Lope de Vega, Pedro Calderon de la Barca).
- Wybrane aspekty życia teatralnego Paryża w XVII wieku (główne zespoły i ich siedziby, powstanie Komedii Francuskiej, wpływ włoskiej sztuki scenicznej, teatr wobec dworu królewskiego etc.). Klasycyzm francuski i jego wpływ na kształt dramaturgii. Główni twórcy i ich dokonania (Pierre Corneille, Jean Racine, Molière).
- Komedia dell'arte – podstawowe typy postaci (maski), rola improwizacji w przedstawieniach, wzrost popularności i rozprzestrzenianie się wzorów włoskich w Europie etc.
- Analiza i interpretacja tekstów dramatycznych reprezentatywnych dla poszczególnych omawianych zjawisk (na wybranych przykładach dzieł wymienianych wyżej twórców).
- Analiza wybranych tekstów źródłowych do dziejów teatru europejskiego w XVII wieku: ikonograficznych (np. kopia rysunku de Witta), dokumentów życia teatralnego (np. zapiski Henslowe'a), teoretycznych (np. Nowa sztuka pisania komedii Lopego de Vegi) etc.
- Proces kształtowania się sceny włoskiej oraz konsekwencje wprowadzenia zmiany otwartej. Maszyna teatralna i sposoby tworzenia dekoracji w opisie Niccolò Sabbatiniego.

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XVIII wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru XVIII wieku, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XVIII-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XVIII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XVIII wieku)

Treści programowe dla zajęć:

- Teatr XVIII wieku wobec głównych nurtów estetyczno-literackich epoki.
- Wybrane przemiany społeczno-polityczne w XVIII wieku i ich wpływ na kształt życia teatralnego oraz dramaturgii.
- Kształtowanie się idei i powstawanie teatrów narodowych (na przykładach wybranych krajów).
- Sztuka aktorska w teatrze XVIII-wiecznym (na wybranych przykładach tekstów teoretycznych oraz biografii aktorskich).
- Życie teatralne w Anglii w XVIII wieku – główne miejsca, nurty i twórcy.

- Program reformy teatralnej Lessinga na tle teatru niemieckiego XVIII wieku.
- Carlo Goldoni i reforma komedii dell'arte.
- Myśl teatralna Denisa Diderota (Paradoks o aktorze, Rozmowy o „Synu naturalnym”).
- Ćwiczenia: omówienie i analiza wybranych tekstów źródłowych; omówienie wybranych tekstów dramatycznych przynależących do kluczowych dla XVIII wieku gatunków i ich odmian (dramat mieszczański, komedia łzawa, komedia poważna, tragedia domowa, opera balladowa etc.)

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XX wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska w dziejach teatru europejskiego w XX wieku, najbardziej charakterystyczne dla tego okresu formy dramatyczne, modele teatralnej przestrzeni, związki teatru z życiem społeczno-politycznym, przemiany sztuki aktorskiej oraz podstawowe metody badania i analizy omawianych zjawisk, a także specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem XX wieku; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XX-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XX wieku)

Treści programowe dla zajęć:

- Od Meiningerów do Króla Ubu
- Stanisławski i MCHAT
- Stanisławski - studia i „system”
- Wachtangow, Tairow, teatr rosyjski lat 30. XX wieku
- Teatr autonomiczny: Craig, Appia
- Teatr inscenizatora: Reinhardt, Meyerhold
- Awangarda teatralna we Francji: Copeau i „kartel”
- Estetyka polityczności: Piscator, Brecht, off-Broadway
- Teatr radykalny: dadaści, ekspresjoniści
- Teatr w służbie totalitaryzmów
- Artaud i jego dziedzictwo
- Teatr kontrkultury i amerykańska awangarda
- Uczniowie Artauda i Piscatora - The Living Theatre
- Teatr jako wspólnota - Bread & Puppet Theatre
- Teatr w przestrzeni publicznej

Nazwa zajęć: Historia teatru polskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najważniejsze zjawiska w dziejach teatru polskiego od średniowiecza do lat 90. XIX wieku (tj. Kluczowe dla omawianych epok formy dramatyczno-teatralne, modele teatralnej przestrzeni, dokonania najwybitniejszych twórców, przemiany sztuki aktorskiej, dzieje scen w wybranych ośrodkach miejskich oraz wydarzenia związane z rozwojem instytucjonalnego szkolnictwa teatralnego w Polsce) oraz specyfikę dotyczącą ich badań
- Potrafi rozpoznać najważniejsze zjawiska w dziejach teatru polskiego od średniowiecza do lat 90. XIX wieku, analizować je i interpretować oraz omawiać poszczególne zagadnienia z zastosowaniem adekwatnej terminologii i metod opisu
- Potrafi zbudować wypowiedź pisemną na wybrany temat dotyczący historii teatru polskiego, syntetyzując w tym celu informacje z różnych źródeł
- Jest gotowa do podejmowania działań na rzecz zachowania i popularyzowania lokalnego dziedzictwa dokonań teatralnych w poszczególnych ośrodkach miejskich w oparciu o zdobytą wiedzę

Treści programowe dla zajęć:

- Formy średniowiecznych widowisk polskich w świetle zachowanych świadectw
- Wokół poetyki misterium
- Kronika jako nieznaną gatunek dramatyczny (na przykładzie Kroniki polskiej Anonima zwanego Gallem)

- Teatr dworski okresu renesansu – przestrzeń i formy dramatyczne
- Teatr jezuicki – formy widowisk i ich związki z życiem miast
- Twórczość sowizdrzalska – konteksty społeczne i artystyczne
- Wizyty zespołów angielskich w Gdańsku w XVI i XVII wieku
- Dramma per musica na dworze Wazów
- Widowiska czasów saskich
- Początki działalności i rozwój Teatru Narodowego
- Główne nurty dramaturgii polskiego oświecenia i ich związki z życiem społeczno-politycznym
- Wokół biografii artystycznej Wojciecha Bogusławskiego
- Źródła i konteksty myśli teatralnej polskiego romantyzmu
- Polski dramat romantyczny wobec przemian teatru europejskiego
- Najważniejsze ośrodki życia teatralnego na ziemiach polskich w XIX wieku – idee i twórcy
- Dramat realistyczny oraz naturalistyczny II połowy XIX wieku (związki ze sceną; najwybitniejsi twórcy)
- Scena krakowska w II połowie XIX wieku
- Epoka gwiazd w teatrze polskim
- Przemiany sztuki aktorskiej w XVIII i XIX wieku

Nazwa zajęć: **Instytucje kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i potrafi porównać alternatywne modele polityki kulturalnej oraz sposoby ich wdrażania w Polsce i za granicą
- Zna i rozumie podstawowe zagadnienia z zakresu zarządzania w kulturze i polityki kulturalnej
- Zna i rozumie powiązania zarządzania teatrem z polityką, ekonomią, ekologią i etyką; potrafi zająć stanowisko w odniesieniu do tej problematyki i je uargumentować, a także jest gotowa wziąć udział w publicznej debacie na ten temat
- Zna problematykę związaną z potrzebą reform zarządzania kulturą w Polsce i potrafi zająć stanowisko na temat możliwości ich przeprowadzenia
- Potrafi wyszukiwać i analizować informacje dotyczące funkcjonowania instytucji i organizacji kultury w Polsce, mając na względzie konieczność ciągłego uaktualniania własnej wiedzy w tym zakresie
- Jest gotowa wykorzystywać wiedzę i umiejętności dotyczące organizacji pracy instytucji kultury i zarządzania nimi we własnej działalności zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

- Modele polityki kulturalnej w Polsce i przykłady modeli zagranicznych
- Dynamika kryzysów i konfliktów w polskim teatrze – analiza przypadków
- Demokratyczna polityka kulturalna a powinności teatru publicznego
- Ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej
- Mechanizmy finansowania instytucji i organizacji kultury
- Nowe rozwiązania systemowe dla zarządzania kulturą w Polsce
- Ekoetyka w teatrze

Nazwa zajęć: **Krytyka teatralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze formy dziennikarskie, strategie opisu oraz metody analizy i interpretacji dzieł z obszaru sztuk teatralnych i performatywnych, a także ich zastosowanie w krytycznym pisaniu o teatrze dla różnych typów mediów.
- Zna realia funkcjonowania krytyki teatralnej we współczesnych mediach i podstawowe możliwości prowadzenia własnej działalności w tym obszarze.
- Potrafi tworzyć teksty krytyczne (recenzje, wywiady, notki itp.) dotyczące teatru i sztuk performatywnych i brać udział w dyskusjach o tej tematyce, korzystając z informacji czerpanych z różnych źródeł oraz uwzględniając różne kręgi odbiorców tworzonych wypowiedzi.
- Jest gotowa do odpowiedzialnego podejmowania działań zawodowych mających na celu przybliżanie życia kulturalnego odbiorcom oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz uczciwości intelektualnej w pracy krytyka.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka i praktyka krytyki teatralnej – rodzaje, style, formy i zasady pisania recenzji teatralnych (analiza wybranych przykładów).
- Krytyka towarzysząca, krytyka uczestnicząca i inne współczesne formy krytyki teatralnej. Rola, funkcja i zadania krytyki.
- Warsztatowa praca nad tekstami recenzji osób studiujących (na podstawie oglądanych spektakli).

Nazwa zajęć: Kuratorstwo sztuk performatywnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowe uwarunkowania pracy oraz pola działań kuratora/kuratorki projektów performatywnych i ma świadomość związanej z nimi odpowiedzialności zawodowej
- Zna podstawowe zasady programowania projektów performatywnych i potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu zaprogramowania takiego projektu (np. Festiwalu, sezonu teatralnego, cyklu edukacyjnego)
- Potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować i prezentować dzieła artystyczne, teksty naukowe i zjawiska społeczne dotyczące wybranego przez siebie lub zadanego tematu, mając na uwadze możliwość wykorzystania tych umiejętności w tworzeniu własnych projektów
- Potrafi wpisać projekt kuratorski w konkretny kontekst społeczno-kulturowy
- Potrafi napisać tekst kuratorski i wykorzystać go do promocji wydarzenia i budowania relacji z publicznością

Treści programowe dla zajęć:

- Historia i praktyka kuratorska sztuk performatywnych.
- Zasady tworzenia projektów kuratorskich z zakresu sztuk performatywnych: analiza przypadków.
- Proces badawczy jako podstawa praktyki kuratorskiej: stworzenie portfolio badań.
- Przestrzenie tematyczne projektów: sztuka, nauka, społeczności lokalne, życie codzienne.
- Praktyka kuratorska jako sztuka tworzenia nowych perspektyw estetycznych i społeczno-kulturowych.
- Budowanie dramaturgii i kontekstualizacja projektu kuratorskiego.
- Zasady pisania i komunikowania tekstu kuratorskiego.

Nazwa zajęć: Laboratorium analityczno-pisarskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna terminologię i metody analizy różnego rodzaju tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem tekstów literackich, dramatycznych oraz naukowych, a także zagadnienia prawno-autorskie z nimi związane.
- Potrafi tworzyć autorskie wypowiedzi o charakterze popularyzatorskim, profesjonalnym i naukowym, opierając się na samodzielnie wyszukanych i zsyntetyzowanych materiałach źródłowych.
- Jest gotowa do przestrzegania zasad uczciwości intelektualnej i właściwego opisywania źródeł w swoich pracach.

Treści programowe dla zajęć:

- Teksty, preteksty i konteksty – typologia
- Wprowadzenie do redakcji i edycji tekstów
- Zagadnienia prawa autorskiego i własności intelektualnej przy pracy na tekstem. Tworzenie przypisów i bibliografii
- Zasady, modele i podstawowe zagadnienia pisarstwa naukowego
- Krytyczna lektura materiałów źródłowych i ich wykorzystywanie w pracy pisarskiej
- Metody analizy i interpretacji tekstów kultury
- Praktyczne ćwiczenia pisarskie i analityczne

Nazwa zajęć: Lektorat języka obcego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem i sztukami performatywnymi w wybranym języku obcym i jest w stanie korzystać z literatury naukowej w wybranym przez siebie języku nowożytnym
- Potrafi posługiwać się wybranym nowożytnym językiem obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 ESKJ i umie samodzielnie poszerzać swoją wiedzę i umiejętności w tym zakresie
- Potrafi posługiwać się wybranym językiem obcym na potrzeby udziału w dyskusji na tematy profesjonalne oraz tworzenia związanych z nimi różnorodnych wypowiedzi potrzebnych w przyszłej pracy zawodowej
- Jest gotowa wykorzystywać znajomość języka obcego jako narzędzie dialogu międzykulturowego i umiejętność niezbędną w rozwoju kariery zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

- Praca z tekstem podręcznikowym, prasowym i literackim.
- Praca z tekstem specjalistycznym – czytanie, tłumaczenie, dyskusja.
- Powtórzenie i utrwalenie wiadomości z gramatyki
- Doskonalenie rozumienia ze słuchu z wykorzystaniem materiałów podręcznikowych, radiowych oraz słowno-muzycznych.
- Doskonalenie ortografii oraz wymowy.

- Język pisany – techniki i doskonalenie pisania tekstów z wykorzystaniem języka standardowego oraz specjalistycznego.
- Sytuacje językowe – praca w grupach i parach.
- Zajęcia z filmem fabularnym, dokumentalnym oraz popularno-naukowym.
- Przygotowanie prezentacji multimedialnej związanej tematycznie z teatrologią.

Nazwa zajęć: **Media interaktywne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia związane ze sposobami współczesnego i historycznego funkcjonowania mediów interaktywnych oraz strategiami ich wykorzystywania w nauce, sztuce oraz projektowaniu doświadczeń użytkowników
- zna i rozumie problematykę roli odgrywanej przez media interaktywne w kontekście różnorodnych dylematów związanych z postępującymi procesami technologizowania się życia
- potrafi zanalizować i zinterpretować wybrane zagadnienia w rozwoju mediów interaktywnych oraz dokonać analizy wpływu mediów interaktywnych na współczesną kulturę i sztukę
- potrafi stosować zdobytą wiedzę i umiejętności z obszaru mediów interaktywnych (np. posługiwanie się najważniejszymi kontrolerami do ich obsługi) w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych, mając na uwadze konieczność zachowania przy tym zasad etyki i odpowiedzialności

Treści programowe dla zajęć:

- Media interaktywne – podstawowe definicje
- Ewolucja pojęcia immersji – od pierwszych eksperymentów po projekty metaverse
- Pierwsze eksperymenty interaktywne: negocjowanie nowego typu relacji pomiędzy wykonawcą i odbiorcą
- Teatr multimedialny w xx wieku
- Literatura interaktywna i hipertekst
- Innowacyjne systemy ekspozycyjne
- Projekty sztuki poszerzonej (expanded art)
- Światy syntetyczne i ich środowiska
- Interaktywne fabuły (gry wideo, film, widowiska)
- Narratologia transmedialna i inne strategie badawcze w kontekście mediów interaktywnych
- Strategie projektowania doświadczenia użytkownika
- Sztuka nowych mediów
- Digital performance i widowiska interaktywne
- Komercyjne projekty interaktywne i technologiczne
- Technologia mediów interaktywnych, omówienie podstawowych platform (software i hardware)

Nazwa zajęć: **Muzyka w kontekstach**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najistotniejsze zjawiska muzyczne w dziejach historii, najbardziej charakterystyczne formy aktywności muzycznej, rodzaje instrumentów i ich funkcje w kulturze i społeczeństwie od antyku po współczesność, związki muzyki z życiem społeczno-politycznym i filozofią oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w przestrzeni kultury oraz konwencje charakterystycznych dla poszczególnych epok w historii oraz najważniejsze formy i gatunki muzyczne, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych
- Potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii kultury i obecności w niej muzyki, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. Tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii muzyki)

Treści programowe dla zajęć:

- Obecność muzyki w przestrzeni człowieka
- Formy aktywności muzycznej w kontekście kultury
- Instrumentarium - pochodzenie, obecność i funkcja w kulturze i społeczeństwie - od antyku po współczesność
- Zachowane źródła obecności muzyki na przestrzeni wieków - możliwości ich odczytania i realizacji dziś
- Muzyczne czytanie muzyki dawnej na potrzeby współczesnego odbiorcy

Nazwa zajęć: Performans

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące różnych teoretycznych ujęć performansu, specyfiki współczesnych zjawisk określanych tym mianem oraz ich poszczególnych odmian; zna specjalistyczną terminologię służącą do ich opisu, ich społeczno-kulturowe uwarunkowania, a także wybrane metodologie ich badania
- Zna wybrane metody analizy i interpretacji performansów
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje performansów oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem odpowiednich podstaw teoretycznych ich opisu
- Potrafi referować rozmaite stanowiska teoretyczne dotyczące performansów i tworzyć argumentację z ich wykorzystaniem, zachowując gotowość do postrzegania i oceny różnorodnych performansów przez pryzmat pluralizmu kulturowego

Treści programowe dla zajęć:

- Manifesty artystyczne z początku wieku jako zapowiedź nowego obiegu sztuki: futuryści, dadaiści, surrealiści i weimarski bauhaus
- Od pierwszej awangardy do pierwszych happeningów i akcji malarskich
- Body art i performance art
- Doświadczenia teatralne lat 60., 70. i 80. W kontekście dwudziestowiecznych przemian estetycznych
- Performanse, media, technologia
- Performans wobec postdramatyczności, postindustrialności, postkolonialności i postmodernizmu
- Performans jako przedmiot badań performatyki

Nazwa zajęć: Praktyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma wiedzę na temat organizacyjnych, ekonomicznych, etycznych i prawnych aspektów funkcjonowania instytucji kulturalnych, rozumie ich przełożenie na swoją pracę zawodową i jest dzięki temu gotowa planować własną karierę i podejmować pracę w instytucjach i organizacjach kultury lub rozwijać samodzielną działalność w tym obszarze
- potrafi przełożyć wiedzę zdobytą na uniwersytecie na pracę w zróżnicowanym środowisku kulturowym, a także odpowiedzialnie wykonywać zadania wyznaczone przez zwierzchnika w miejscu pracy, zarówno samodzielnie, jak i zespołowo
- potrafi zdobywać w miejscu pracy nowe kompetencje i wiedzę, ma bowiem świadomość, że praca zawodowa w sektorze kultury wymaga ciągłego rozwoju
- jest gotowa w sposób odpowiedzialny i etyczny nawiązywać i budować kontakty i relacje zawodowe, także z ekspert(k)ami kultury i sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem sztuk performatywnych

Treści programowe dla zajęć:

- Nawiązywanie kontaktów zawodowych zgodnych z kierunkiem studiów poza macierzystą uczelnią
- Rozwój samodzielności w pracy zawodowej w sektorze kultury
- Łączenie wiedzy zdobytej na uniwersytecie z potrzebami instytucji i organizacji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów zajmujących się sztukami performatywnymi
- Analiza otoczenia instytucjonalnego w perspektywie rozwoju kariery zawodowej w sektorze kultury
- Praca zespołowa w zróżnicowanym środowisku kulturowym: zarządzanie zespołem i bycie jego częścią, etyczne relacje, samorozwój

Nazwa zajęć: Prawo autorskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz reguły ochrony własności intelektualnej i zarządzania nią, jak również podstawowe konteksty prawa cywilnego i administracyjnego
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę z zakresu prawa autorskiego i znajomość reguł zarządzania własnością intelektualną w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych, a także samodzielnie poszerzać i aktualizować swoją wiedzę w tym obszarze
- jest gotowa do przestrzegania przepisów prawa autorskiego oraz reguł ochrony własności intelektualnej i zarządzania nią, a także do zasięgania opinii ekspertów w przypadkach wymagających specjalistycznych rozstrzygnięć

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do polskiego systemu prawnego. Prawo prywatne a prawo publiczne
- Problem interpretacji tekstu prawnego
- Prawo cywilne a prawo administracyjne – podstawowe pojęcia
- Podstawowe pojęcia prawa autorskiego (podmiot i przedmiot praw autorskich)

- Prawa autorskie osobiste i majątkowe
- Umowy cywilne a umowy prawa autorskiego
- Ochrona własności intelektualnej – podstawowe zagadnienia
- Współczesna kultura a problemy własności intelektualnej (wybrane zagadnienia)

Nazwa zajęć: Proseminarium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna wybrane zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową, metodologiczną i teoretyczną badań nad teatrem i sztukami performatywnymi oraz wybrane związki teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności badawcze, by formułować złożone i nietypowe problemy w obrębie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi, mając na uwadze wybór tematu pracy licencjackiej, oraz wyszukiwać i odpowiednio wykorzystywać źródła potrzebne do ich opracowywania
- potrafi przygotować koncepcję projektu badawczego mogącego stanowić podstawę pracy licencjackiej, zaplanować pracę nad jego realizacją oraz przedstawić go w formie konspektu
- krytycznie podchodzi do własnej wiedzy i jest gotowa zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Analiza wybranych dzieł (spektakli, dramatów, performansów etc.) zgodnych z tematyką proseminarium: perspektywa metodologiczna, sposoby i metody analizy, interpretacja w różnych kontekstach.
- Wybrane konteksty historyczne, kulturowe, społeczne, polityczne analizowanych zjawisk.
- Wybrane metodologie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi – lektura tekstów teoretycznych.
- Prezentacje koncepcji opracowania problemu badawczego i dyskusja nad nimi

Nazwa zajęć: Rozwój publiczności

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie kluczowe zagadnienia z zakresu rozwoju publiczności (audience development)
- zna klasyczne i nowatorskie metody pracy i komunikacji z publicznością oraz sposoby ich odpowiedzialnego stosowania we własnej pracy zawodowej; potrafi samodzielnie rozwijać i uaktualniać tę wiedzę
- potrafi wyciągać wnioski z badań publiczności
- rozumie, na czym polega dostępność instytucji i organizacji kultury, i jest gotowa rozwijać tę ideę w pracy zawodowej
- potrafi zaprojektować podstawową strategię rozwoju publiczności dla rozmaitych wydarzeń z zakresu sztuk performatywnych

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do koncepcji rozwoju publiczności (audience development).
- Podstawy teoretyczne: misja instytucji / organizacji, określenie grup docelowych, strategia rozwoju, marketing, komunikacja.
- Rozpoznawanie potrzeb obecnych i potencjalnych widzów: badanie publiczności.
- Budowanie trwałych i jakościowych relacji pomiędzy instytucjami i organizacjami kultury (ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów, których misją jest rozwój sztuk performatywnych) oraz wszystkimi osobami zaangażowanymi w ich działalność.
- Klasyczne i nowatorskie metody pracy i komunikacji z publicznością: aktywizacja, edukacja, partycypacja, PR i reklama, nowe media, media społecznościowe.
- Aktywizacja rozmaitych grup społecznych poprzez długofalowy, demokratyczny i spójny proces zorientowany na widzów i skuteczną komunikację działań.
- Dostępna instytucja / organizacja kultury.
- Rozwój publiczności w zmieniającej się rzeczywistości (np. podczas pandemii).
- Przygotowanie planu rozwoju publiczności wybranego wydarzenia z zakresu sztuk performatywnych

Nazwa zajęć: Słuchowiska i audionarracje

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane zagadnienia związane z najnowszymi przemianami roli narracji dźwiękowych we współczesnej kulturze, metodami ich analizy i interpretacji, a także sposoby rejestrowania, edycji i postprodukcji dźwięku oraz zasady tworzenia słuchowisk i innych form audionarracyjnych i służące do tych celów narzędzia.

- Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności praktyczne związane z rejestracją, edycją i postprodukcją dźwięku w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych, podejmowanych indywidualnie oraz zespołowo.
- Potrafi samodzielnie rozwijać umiejętności posługiwania się poznanymi technikami pracy z dźwiękiem i służącymi do niej narzędziami, mając na uwadze możliwość wykorzystania ich we własnej karierze zawodowej.
- Jest gotowa do wykorzystywania nabytych umiejętności związanych z tworzeniem różnych form audionarracyjnych w celu wzbogacania życia kulturalnego poprzez własną aktywność twórczą lub popularyzatorską.

Treści programowe dla zajęć:

- Analiza historyczna i ontologiczna formy słuchowiska
- Kontekstowe omówienie wybranych zjawisk związanych z sound art, muzyką współczesną oraz performansem
- Techniki fonograficzne, rejestracja dźwięku mikrofonami w studio i w terenie (field recording), użycie kontrolerów MIDI, samodzielne tworzenie układów elektronicznych generujących dźwięk (mikrofony piezoelektryczne, cewki elektromagnetyczne, otwarte obwody elektroniczne).
- Techniki syntezy dźwięku (syntezatory cyfrowe i analogowe), miksowanie i mastering, elementy obróbki filtrami i kompresorami oraz montaż wielokanałowy.
- Podstawy edycji i postprodukcji dźwięku – programy niekomercyjne i profesjonalne platformy.
- Praktyczne aspekty realizacji słuchowisk: powstawanie tekstu dramatycznego przeznaczonego dla formy dźwiękowej, tworzenie scenografii akustycznej, projektowanie dźwiękowe (sound design), kompozycja muzyki, imitacja dźwięków oraz elementy instalacyjnych i performatywnych form prezentacji.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową, metodologiczną i teoretyczną badań nad teatrem i sztukami performatywnymi oraz wybrane związki teatrolologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności badawcze, by formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy w obrębie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi (w zakresie potrzebnym do napisania pracy licencjackiej) ; krytycznie podchodzi do własnej wiedzy i jest gotowa zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu
- potrafi wyszukiwać, analizować i syntetyzować pochodzące z różnych źródeł informacje potrzebne do napisania pracy licencjackiej oraz dobierać i stosować w tym celu właściwe metody i narzędzia, a także tworzyć argumentację z wykorzystaniem poglądów innych oraz własnych
- potrafi stworzyć dłuższą pracę zgodną z wymogami stawianymi tekstem naukowym

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane metodologie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi
- Typy, odmiany, gatunki, formy i rodzaje teatru i widowisk – omówienie i analiza na wybranych przykładach, stosownie do potrzeb osób uczestniczących w seminarium
- Wybrane konteksty historyczne, kulturowe, społeczne, polityczne analizowanych w ramach seminarium zjawisk
- Wybrane zagadnienia dotyczące tematyki poszczególnych prac przygotowywanych w ramach seminarium (krytyczna lektura tekstów naukowych)
- Prezentacje fragmentów poszczególnych prac i dyskusja nad nimi
- Praca nad tekstem – realizacja koncepcji pracy licencjackiej, aparat naukowy, sporządzanie bibliografii i przypisów etc. (wskazówki praktyczne)

Nazwa zajęć: Strategie angażujące w sztukach performatywnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane historyczne, społeczne i kulturowe konteksty najnowszych zjawisk z zakresu sztuki opartej na zaangażowaniu społecznym / sztuki partycypacyjnej oraz kluczowe pojęcia wykorzystywane w opisie tego rodzaju działań
- zna obszary działań animatora oraz artysty i kuratora zajmującego się sztuką partycypacyjną.
- potrafi analizować omawiane na zajęciach angażujące projekty performatywne w perspektywie antropologicznej, socjologicznej, historycznej i politycznej oraz zabierać głos w dyskusji na ich temat
- potrafi stworzyć zespołowo wstępną koncepcję projektu angażującego / partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych

- jest gotowa do kreowania własnej ścieżki kariery zawodowej oraz wzbogacania życia kulturalnego poprzez realizowanie koncepcji projektów angażujących / partycypacyjnych, podejmowanych w duchu poszanowania zasad pluralizmu kulturowego

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do sztuki opartej na zaangażowaniu społecznym / sztuki partycypacyjnej. Rozpoznanie podstawowych pojęć i kategorii: społeczność, sztuka partycypacyjna, community arts, zwrot społeczny, zwrot etyczny, dobro wspólne.
- Sztuka oparta na zaangażowaniu społecznym / sztuka partycypacyjna w perspektywie badań inter- i transdyscyplinarnych.
- Omówienie i analiza przykładów projektów performatywnych opartych na rozmaitych strategiach inkluzji społecznej i przynależących do rozmaitych tradycji artystyczno-kulturowych.
- Perspektywy humanistyczne istotne dla przedmiotu zajęć: polityka jako estetyka wg Jacquesa Rancière'a, agonistyka wg Chantal Mouffe i partycypacja w ujęciu Claire Bishop.
- Warsztat artysty, kuratora i animatora zajmującego się sztuką partycypacyjną.
- Zespołowa prezentacja wstępnej idei projektu partycypacyjnego w zakresie sztuk performatywnych.

Nazwa zajęć: Teatr dla dzieci i młodzieży

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane zagadnienia związane z teatrem i dramatem dla dzieci i młodzieży (wraz z ich różnorodnymi formami) oraz specyfikę i cechy odrębne tego nurtu działań artystycznych, jak również wybrane instytucje kulturalne proponujące repertuar dla młodej widowni.
- Potrafi dokonać podstawowej analizy, interpretacji i krytycznej oceny spektakli i tekstów dramatycznych przeznaczonych dla młodego odbiorcy, a także samodzielnie poszerzać własne kompetencje w tej dziedzinie i śledzić rozwijające się formy działalności artystycznej przeznaczonej dla dzieci i młodzieży.
- Potrafi sformułować pogłębioną wypowiedź krytyczną odnoszącą się do określonego wydarzenia teatralnego i kulturalnego lub tekstu adresowanego do młodej widowni.
- Jest gotowa aktywnie uczestniczyć w wydarzeniach kulturalnych dla młodszej widowni, rozumiejąc ich znaczenie dla krytycznego namysłu teatrologicznego oraz najbliższego otoczenia kształtującego przyszłych dorosłych odbiorców teatru.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika teatru dla młodzieży, dzieci i dzieci najmłodszych w odniesieniu do teatru dla dorosłych. Ewolucja dziecięcego odbiorcy w oczach twórców teatru dla dzieci.
- Związki teatru dla dzieci z teatrem lalek.
- Współczesne spektakle dla dzieci i młodzieży – wybrane przykłady. Prezentacja, omówienie, analiza.
- Dramaturgia dla dzieci i młodzieży – wybrane przykłady. Prezentacja, omówienie, analiza.

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny w Polsce I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące najnowszych zjawisk w polskim teatrze i dramacie (po 2000 roku), ich estetycznych, społecznych, politycznych i kulturowych uwarunkowań oraz metod ich analizy i interpretacji z uwzględnieniem stosownych kontekstów i świadomością zachodzących w nich przemian
- potrafi rozpoznawać różne formy teatralne i dramatyczne pojawiające się w najnowszym polskim teatrze oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem zdobytej wiedzy, adekwatnej terminologii oraz metod opisu
- potrafi tworzyć różnorodne wypowiedzi o charakterze profesjonalnym (np. recenzje, głosy w debacie, krótkie analizy), krytycznie przywołując we własnej argumentacji cudze opinie i stanowiska, a także formułować wnioski interpretacyjne na temat omawianych dzieł i dyskutować o nich
- potrafi planować pracę własną oraz zespołową, jest gotowa do brania odpowiedzialności za rezultaty prac grupowych oraz respektowania zasad pluralizmu kulturowego w konfrontacji z tekstami zróżnicowanymi pod względem prezentowanych wizji świata, postaw i wartości

Treści programowe dla zajęć:

- „Mapa” najważniejszych zjawisk w polskim teatrze najnowszym (na przykładach wybranych spektakli).
- Indywidualne poetyki najważniejszych twórców teatralnych po 2000 roku (na przykładach wybranych spektakli oraz tekstów dramatycznych).
- Przemiany statusu tekstu w polskim teatrze najnowszym. „Teksty dla teatru”, praktyki dramaturgiczne, pisanie na scenie etc. (omówienie na wybranych przykładach)
- Teatr jako instytucja: konteksty ekonomiczno-polityczne, organizacyjne, repertuarowe. Różne modele pracy nad powstawaniem spektaklu, problem etyki w teatrze.

- Istotne konteksty humanistyczne, kulturowe, społeczne i polityczne w najnowszych spektaklach teatralnych. Społeczne powinności teatru.

Nazwa zajęć: Teatr i dramaty współczesny w Polsce II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące kluczowych dokonań twórczych polskiego teatru i dramatu II połowy XX wieku (oraz ich autorów), ich estetycznych, społecznych, politycznych i kulturowych uwarunkowań oraz metod ich analizy i interpretacji, a także wybrane kwestie związane z odniesieniami do tych dokonań w teatrze najnowszym
- potrafi rozpoznawać różne zjawiska (formy, estetyki, indywidualne style twórców etc.) z zakresu teatru i dramatu II połowy XX wieku oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem zdobytej wiedzy, adekwatnej terminologii oraz metod opisu
- potrafi tworzyć różnorodne wypowiedzi o charakterze profesjonalnym (np. prezentacje, głosy w debacie, krótkie analizy), krytycznie przywołując we własnej argumentacji cudze opinie i stanowiska, a także formułować wnioski interpretacyjne na temat omawianych dzieł i dyskutować o nich
- jest gotowa do brania odpowiedzialności za rezultaty prac grupowych oraz podejmowania działań popularyzujących wiedzę o wybranych zagadnieniach dotyczących twórców polskiego teatru i dramatu II połowy XX wieku oraz ich dokonań

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane zagadnienia ogólne dotyczące życia teatralnego w II połowie XX wieku i jego kontekstów historycznych, społecznych i politycznych
- Dokonania twórcze najważniejszych reżyserów II połowy XX wieku (na przykładach wybranych inscenizacji) – część I
- [Omówienie twórczości – zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami osób studiujących – trzech postaci spośród wymienionych: Tadeusza Kantora, Jerzego Grotowskiego, Konrada Swinarskiego, Lidii Zamkow, Kazimierza Dejmka, Jerzego Jarockiego, Krystiana Lupy, Jerzego Grzegorzewskiego; przegląd będzie kontynuowany w kolejnym roku studiów]
- Dramaturgia Tadeusza Różewicza i jej inscenizacje (na wybranych przykładach)
- Dramaturgia Witolda Gombrowicza i jej inscenizacje (na wybranych przykładach)
- Dramatopisarz nieco zapomniany: Ireneusz Iredyński/Helmut Kajzar/Marian Pankowski (do wyboru)

Nazwa zajęć: Teatr i dramaty współczesny na świecie I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze zjawiska (oraz ich twórców) z obszaru współczesnych sztuk performatywnych i dramaturgii oraz niezbędne do ich interpretacji konteksty kulturowe, historyczne, społeczne i polityczne.
- Potrafi dokonywać analizy i interpretacji omawianych dzieł, a także używać specjalistycznej terminologii odnoszącej się do nich i formułować swoje sądy zarówno w dyskusji, jak i w formie dłuższej, pogłębionej wypowiedzi (przygotowywanej indywidualnie bądź zespołowo).
- Jest świadoma potrzeby prowadzenia dyskusji i polemik z poszanowaniem poglądów innych oraz wykazywania wrażliwości na różnice między ludźmi i kulturami.

Treści programowe dla zajęć:

- Teatr postdramatyczny jako podstawowa kategoria do badania współczesnego teatru światowego – na wybranych przykładach odzwierciedlających najważniejsze zjawiska.
- Dramaturgia współczesna, teksty dla teatru, pisanie na scenie, czyli tekst we współczesnym teatrze światowym – na wybranych przykładach.
- Teatr autorski, praca w kolektywie i inne tendencje i rodzaje pracy nad spektaklem w teatrze współczesnym na świecie – na wybranych przykładach kluczowych zespołów teatralnych i metod pracy.
- Jak rozmawiać i pisać o współczesnym teatrze i dramacie? – praktyka krytyczna.

Nazwa zajęć: Teatr i dramaty współczesny na świecie II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze zjawiska (oraz ich twórców) z obszaru współczesnej dramaturgii światowej i jej inscenizacji oraz niezbędne do ich interpretacji konteksty kulturowe, historyczne, społeczne i polityczne.
- Potrafi dokonywać analizy i interpretacji omawianych dzieł, a także używać specjalistycznej terminologii odnoszącej się do nich i formułować swoje sądy zarówno w dyskusji, jak i w formie dłuższej, pogłębionej wypowiedzi (przygotowywanej indywidualnie bądź zespołowo).

- Jest świadoma potrzeby prowadzenia dyskusji i polemik z poszanowaniem poglądów innych oraz wykazywania wrażliwości na różnice między ludźmi i kulturami.

Treści programowe dla zajęć:

- Najważniejsze zjawiska z dziedziny powojennego światowego dramatu – przegląd.
- Interpretacje wybranych dramatów pochodzących z innych obszarów językowych
- Recepcja na gruncie polskim współczesnej dramaturgii światowej.
- Przemiany dokonujące się w dramacie i teatrze w odniesieniu do przemian społeczno-kulturowych i politycznych (na wybranych przykładach).
- Podstawowe nurty refleksji dotyczącej współczesnej dramaturgii światowej i teatru na świecie.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do nauki o teatrze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową badań nad teatrem oraz wybraną terminologię niezbędną do poruszania się w ich obszarze; zna usytuowanie badań nad sztukami performatywnymi wśród innych nauk humanistycznych.
- Potrafi wyszukiwać i syntetyzować informacje pochodzące z fundamentalnych dla teatrologii źródeł (także elektronicznych), dokonywać oceny ich przydatności oraz wykorzystywać je do omawiania zjawisk z obszaru sztuk performatywnych.
- Jest gotowa korzystać z wiedzy i umiejętności ekspertów (m.in. pracowników poznańskich instytucji teatralnych) i potrafi w ten sposób wypracowywać narzędzia do samodzielnej pracy i poszerzania swoich kompetencji w przyszłym życiu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

- Typy widowisk teatralnych i przedmiot badań teatrologii. Teatrologia wśród nauk humanistycznych.
- Znaczące w teatrze – tekst wśród innych znaków teatralnych i ewolucja jego roli we współczesnym teatrze.
- Najważniejsze pojęcia służące do opisu i analizy spektakli teatralnych, np., reinterpretacja, remix, dramaturg, tekst dla teatru.
- Najważniejsze teatrologiczne czasopisma, portale internetowe i bazy danych – tematyka, charakterystyka, dostępność.
- Najważniejsze poznańskie instytucje teatralne – lokalizacja i charakterystyka.

Nazwa zajęć: Współczesne teorie humanistyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna założenia wybranych metodologii badań humanistycznych oraz stosowaną w nich terminologię, jak również rozmaite teoretyczne ujęcia teatru oparte na ich wykorzystaniu
- Zna możliwości wykorzystania w teoretycznej refleksji nad teatrem metod i narzędzi wykorzystywanych w innych dyscyplinach badań humanistycznych, a także potrafi korzystać z nich w celach analitycznych
- Potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy związane z wybranymi metodologiami badań humanistycznych oraz teoretycznymi ujęciami dzieła teatralnego, posługując się zdobytą wiedzą i umiejętnościami analitycznymi oraz wykazując gotowość do krytycznego namysłu nad odbieranymi treściami

Treści programowe dla zajęć:

- Główne założenia i cele metodologii badawczych wykorzystywanych w naukach humanistycznych.
- Przełomy, mody, izmy – praktyczne znacznie „wielkich metodologii” w badaniach teatrologicznych:
- Strukturalizm w badaniach teatrologicznych;
- Semiotyka w badaniach teatrologicznych;
- Fenomenologia (przede wszystkim Husserlowska i Ingardenowska) w badaniach teatrologicznych;
- Hermeneutyka w badaniach teatrologicznych;
- Postmodernistyczne narzędzia w badaniach teatrologicznych.
- Performatywna analiza dramatu i teatru.
- Metodologiczna analiza wybranych tekstów dramatycznych
- Metodologiczna analiza wybranych dzieł teatralnych.

Nazwa zajęć: Zarządzanie projektem artystycznym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe pojęcia z zakresu zarządzania projektem
- zna zasady poszukiwania potencjalnych źródeł finansowania projektów artystycznych, potrafi zastosować je w praktyce, planując własny projekt, i jest gotowa komunikować się w tej sprawie z potencjalnymi mecenasami

- zna zasady przygotowywania budżetu, harmonogramu oraz struktury organizacyjnej festiwalu i potrafi zastosować je w praktyce, planując własny projekt
- zna podstawowe typy umów i potrafi przygotować własne umowy na podstawie wzoru
- zna reguły wypełniania wniosku o dofinansowanie projektu z zakresu kultury i sztuki, potrafi zastosować je w praktyce i jest gotowa kontaktować się w sprawie przygotowania i procedowania wniosku z ekspertami administracji publicznej
- umie pracować samodzielnie i kolektywnie, doceniając i szanując pracę innych osób w grupie i jest gotowa do zespołowej oraz indywidualnej pracy profesjonalnej

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy zarządzania projektowego
- Struktura organizacyjna projektu a struktura organizacyjna instytucji
- Organizacja rozmaitych przedsięwzięć artystycznych (zaproszenie spektaklu, produkcja spektaklu, produkcja pracy artysty wizualnego, współorganizacja, warsztaty) – studia przypadków
- Podstawowe zasady sporządzania umów – studia przypadków
- Samodzielne sporządzanie umów
- Zarządzanie finansami: budżetowanie i pozyskiwanie środków
- Zarządzanie czasem: przygotowanie harmonogramu projektu
- Podstawy zarządzania zespołem
- Wypełnianie wniosków o dofinansowanie projektów kulturalnych

Nazwa zajęć: Antropologia kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane zagadnienia dotyczące przedmiotu badań poszczególnych działów refleksji antropologii kultury, ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, metod i teorii stosowanych w dyscyplinie.
- Zna podstawowe pytania stawiane przez antropologię kultury; dostrzega ciągłość podejmowanej problematyki, jej wewnętrzne zróżnicowanie oraz jej związki ze współczesnymi dylematami cywilizacyjnymi w kontekście różnorodności kulturowej i potrafi zająć stanowisko w ich sprawie, tworząc argumentację bazującą na cudzych i własnych poglądach
- Potrafi wskazywać odniesienia łączące problematykę antropologii kultury z przedmiotem swoich studiów i wykorzystywać wiedzę z zakresu tej dyscypliny w interpretacji dzieł sztuk performatywnych.
- Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści, kwestionowania obiegowych opinii oraz przekładania zdobytej wiedzy na funkcjonowanie w zróżnicowanym społeczeństwie

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza antropologii, główne tradycje i nurty – przegląd wybranych zagadnień.
- Antropologia kultury – kluczowe pojęcia.
- Główne założenia metodologiczne antropologii kulturowej.
- Antropologia kulturowa jako kontekst w badaniach teatrologicznych.
- Antropologia współczesności – wybrane zagadnienia.

Nazwa zajęć: Czytanie muzyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie związki muzyki ze zjawiskami kultury, w tym teatru, podstawowe formy aktywności muzycznej, funkcje muzyki, historię notacji muzycznej i rodzaje instrumentów, dzieła, które miały znaczny wpływ na kształtowanie otoczenia kulturalno-społeczno-politycznego człowieka w dziejach, a także wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej na temat metod analizy muzycznej i interpretacji tekstów z zakresu muzykologii i teorii muzyki
- potrafi wskazywać i odnajdywać odniesienia łączące szeroko pojęte badania teatrologiczne z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii, a także wykorzystywać zdobytą wiedzę z zakresu muzyki do celów analitycznych i interpretacyjnych związanych z przedmiotem studiów, stosować odpowiednią terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki, tworząc wypowiedzi o charakterze profesjonalnym
- potrafi samodzielnie poszerzać zdobytą wiedzę z zakresu zjawisk muzycznych i dbać o rozwijanie własnych kompetencji profesjonalnych i kulturalnych, mając na uwadze konieczność uczenia się przez całe życie
- jest gotowa do świadomego uczestnictwa w życiu kulturalnym z udziałem muzyki, podejmowania działań na rzecz jego wzbogacania i popularyzowania (w tym szczególnie w kontekście muzyki), a także wykazywania odpowiedzialności za podtrzymywanie dziedzictwa kulturowego w obszarach związanych z teatrem i sztukami performatywnymi, gdzie muzyka może odgrywać istotną rolę

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce muzyki w historii kultury - ogólna charakterystyka

- Muzyczny alfabet przez wieki - historia notacji muzycznych
- Instrumenty muzyczne - nazewnictwo, miejsce i rola w historii kultury
- Obecność muzyki w zjawiskach kultury i jej rola
- Mapa form i gatunków w historii muzyki
- Dzieła i twórcy - znaczenie dla historii muzyki i kultury
- Umiejętność sprawnego odczytywania konotacji afektywnych w historii muzyki i jej udziału w teatrze i sztukach performatywnych

Nazwa zajęć: Dramaturg w teatrze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane zagadnienia funkcjonowania instytucji kultury, a w szczególności teatru, w przestrzeni społecznej i kulturowej – ze szczególnym naciskiem na pracę na stanowisku dramaturga.
- Potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę i umiejętności w aktywnościach związanych z funkcjonowaniem instytucji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem działalności programowej i artystycznej.
- Potrafi korzystać ze źródeł zastanych oraz wywołanych na potrzeby stworzenia autorskiej wypowiedzi artystycznej o charakterze profesjonalnym lub popularyzatorskim.
- Jest gotowa do samodzielnego i odpowiedzialnego pełnienia roli dramaturga lub dramaturżki, zgodnie z zasadami etyki zawodowej i intelektualnej funkcjonującej w instytucjach teatralnych.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe obszary praktyki dramaturgicznej w teatrze
- Polityka, etyka i praktyka instytucjonalna pracy dramaturga
- Modele dramaturgiczne a konteksty społeczne i kulturowe
- Instytucjonalne uwarunkowania procesów twórczych na przykładzie teatru
- Metody pracy ze źródłami zastanymi i wywołanymi w pracy dramaturga
- Praktyczne ćwiczenia dramaturgiczne

Nazwa zajęć: Krytyka teatralna – warsztat doskonalący

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze formy dziennikarskie, strategie opisu oraz metody analizy i interpretacji dzieł z obszaru sztuk teatralnych i performatywnych, a także ich zastosowanie w krytycznym pisaniu o teatrze dla różnych typów mediów (na poziomie zaawansowanym).
- Potrafi na poziomie zaawansowanym tworzyć teksty krytyczne (recenzje, wywiady, notki itp.) dotyczące teatru i sztuk performatywnych i brać udział w dyskusjach o tej tematyce, korzystając z zebranych i wyselekcjonowanych w tym celu informacji z różnych źródeł oraz uwzględniając różne kręgi odbiorców tworzonych wypowiedzi.
- Posiada udoskonaloną zdolność krytycznego namysłu nad oglądanymi projektami z obszaru sztuk performatywnych, nad wypowiedziami współdyskutantów oraz nad innymi tekstami, które się do nich odnoszą.
- Jest gotowy/a do odpowiedzialnego podejmowania działań zawodowych mających na celu bardziej zaawansowane przybliżanie życia kulturalnego odbiorcom oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz uczciwości intelektualnej w pracy krytyka.

Treści programowe dla zajęć:

- Krytyka teatralna jako element środowiska zawodowego.
- Różne formy współczesnej krytyki teatralnej – praca warsztatowa.
- Tworzenie własnego tekstu w formie recenzji teatralnej – praca warsztatowa.

Nazwa zajęć: Literatura polska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, teorii i metodologii stosowanych w badaniach literaturoznawczych i zna wybrane dzieła literatury polskiej
- Zna wybrane zagadnienia związane z metodami analizy i interpretacji tekstów literackich, potrafi wykorzystać tę wiedzę w praktyce analitycznej i interpretacyjnej
- Potrafi wyszukiwać, analizować i syntetyzować informacje z różnych źródeł, zwłaszcza literaturoznawczych, oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy dotyczące omawianych dzieł literatury polskiej
- Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych, zwraca uwagę na potrzebę przestrzegania zasad pluralizmu kulturowego i traktuje literaturę jako źródło refleksji nad nimi

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane nurty XX-wiecznej prozy polskiej.

- Diagnozy społeczne w polskiej prozie – przykłady historyczne i współczesne
- Obrazy Inności w literaturze polskiej (na wybranych przykładach).
- Pamięć i postpamięć w polskiej literaturze współczesnej.
- Polska poezja współczesna – przegląd wybranych zjawisk.
- Adaptacje teatralne polskiej prozy – wybrane przykłady.

Nazwa zajęć: Literatura powszechna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, teorii i metodologii stosowanych w badaniach literaturoznawczych i zna wybrane dzieła literatury powszechnej
- Zna wybrane zagadnienia związane z metodami analizy i interpretacji tekstów literackich, potrafi wykorzystać tę wiedzę w praktyce analitycznej i interpretacyjnej
- Potrafi wyszukiwać, analizować i syntetyzować informacje z różnych źródeł, zwłaszcza literaturoznawczych, oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy dotyczące omawianych dzieł literatury powszechnej
- Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych, zwraca uwagę na potrzebę przestrzegania zasad pluralizmu kulturowego i traktuje literaturę jako źródło refleksji nad nimi

Treści programowe dla zajęć:

- Labirynt i peregrynacja: dzieje motywu i wybrane realizacje
- Ciemna strona Europy: spojrzenie postkolonialne
- Głosy spoza kanonu – literatura w kontekście emancypacji (wybrane przykłady)
- Utopia, dystopia, antyutopia – przegląd koncepcji
- Podtrzymywanie pamięci, odpominanie, ... - literatura wobec przeszłości
- Teatralne adaptacje literatury powszechnej – przegląd wybranych dzieł

Nazwa zajęć: Pedagogika teatru

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna wybraną terminologię, teorie i metody łączenia teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych na gruncie pedagogiki teatru
- zna wybrane zagadnienia z zakresu pedagogiki teatru, w tym takie, które dotyczą funkcjonowania współczesnych instytucji i organizacji kultury oraz odbiorców i uczestników kultury
- potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę i umiejętności w aktywnościach związanych z funkcjonowaniem pedagogiki teatru w instytucji kultury oraz organizacją i promocją wydarzeń związanych z tą dziedziną
- potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz współpracę w zespole, by stworzyć wstępną koncepcję projektu z zakresu pedagogiki teatru
- jest gotowa do popularyzacji świadomego uczestnictwa w kulturze ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy, kompetencji i umiejętności z zakresu pedagogiki teatru oraz dbałości o etykę zawodową w tym zakresie

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i rozwój pedagogiki teatru w Polsce i na świecie
- Pedagogika teatru w odpowiedzialnej instytucji kultury
- Działania z zakresu pedagogiki teatru – studia przypadków
- Metody pracy w ramach pedagogiki teatru
- Pedagogika teatru w kontekstach politycznym i instytucjonalnym działalności teatralnej
- Krytyczna analiza działań z zakresu pedagogiki teatru na wybranych przykładach
- Zespołowe opracowanie wstępnej koncepcji projektu z zakresu pedagogiki teatru

Nazwa zajęć: Pojęcia estetyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybraną terminologię, teorie i metody łączenia teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych na gruncie estetycznej analizy prac oraz działań artystycznych
- Potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu pojęć estetycznych do analizy i interpretacji sztuk teatralnych oraz performatywnych i potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę i umiejętności w tym zakresie
- Potrafi tworzyć autorskie wypowiedzi naukowe, stosując adekwatnie terminologię z zakresu estetyki
- Jest gotowy/a do krytycznej analizy i oceny tekstów źródłowych z zakresu estetyki oraz oglądanych dzieł artystycznych

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowa terminologia i zakresy znaczeniowe pojęć estetycznych
- Przemiany podstawowych kategorii estetycznych

- Przybliżenie rozumienia estetyki jako filozofii kultury
- Pojęcia estetyczne jako praktyka poznawcza
- Metody analizy twórczości artystycznej w perspektywie estetycznej
- Estetyka jako narzędzie badawcze w kontekście społecznym i kulturowym
- Estetyczne konteksty współczesności

Nazwa zajęć: Przestrzenie sztuki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna wybrane teorie z zakresu wiedzy o sztuce współczesnej, zachodzące w niej przemiany oraz wykorzystywaną do jej opisu terminologię
- Potrafi rozpoznawać różne rodzaje, formy i gatunki sztuki współczesnej oraz dokonywać ich analizy i interpretacji w ramach autorskich wypowiedzi, stosując adekwatnie wiedzę z zakresu teorii sztuki
- Jest gotowa do krytycznej analizy i oceny oglądanych dzieł artystycznych

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowa terminologia i zakresy znaczeniowe pojęć dotyczących teorii sztuki
- Przemiany w sztuce XX i XXI wieku
- Sztuka jako narzędzie zmiany społecznej i kulturowej – praktyka oraz recepcja
- Najważniejsze zjawiska w najnowszej sztuce polskiej
- Metody analizy twórczości artystycznej
- Sztuka współczesna a teatr

Nazwa zajęć: Reinterpretacje: antyk

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów antycznych oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych.
- Potrafi analizować odniesienia do sztuk antycznych we współczesnych wytworach kultury (spektaklach, dramatach, powieściach, filmie itp.) z użyciem właściwych pojęć i metodologii; jest gotowa wykorzystywać te umiejętności, świadomie uczestnicząc w życiu kulturalnym
- Potrafi użyć zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu antycznego.

Treści programowe dla zajęć:

- Po co czytać klasyków? Tendencje, cele i metody reinterpretacji antyku
- Złe kobiety. Kobiety w tragedii greckiej dziś
- Jak badać współczesny antyk? Analiza i interpretacja współczesnych utworów nawiązujących do antyku.
- Jak przepisywać antyk? Laboratorium kreatywne.

Nazwa zajęć: Reinterpretacje: Shakespeare

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów W. Shakespeare'a oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych.
- Potrafi analizować odniesienia do sztuk W. Shakespeare'a we współczesnych wytworach kultury (spektaklach, dramatach, powieściach, filmie itp.) z użyciem właściwych pojęć i metodologii; jest gotowa wykorzystywać te umiejętności, świadomie uczestnicząc w życiu kulturalnym
- Potrafi użyć zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu W. Shakespeare'a.

Treści programowe dla zajęć:

- Jak Shakespeare stał się Shakespeare'em? – pozycja dramaturga w zachodnim kanonie, sposoby postrzegania jego tekstów i ich konsekwencje.
- Shakespeare współczesny – główne strategie adaptacyjne i reinterpretacyjne.
- Laboratorium analityczno-interpretacyjne: omówienie przykładów współczesnych utworów stanowiących przetworzenia wybranego dramatu Shakespeare'a (strategie, konteksty, przesunięcia interpretacyjne etc. i ich znaczenia).
- Laboratorium kreatywne: praca nad własną koncepcją reinterpretacyjną, prezentacje, dyskusja nad efektami

Nazwa zajęć: Reinterpretacje: romantyzm

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów romantycznych oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych.
- Potrafi analizować odniesienia do sztuk romantycznych we współczesnych tekstach kultury z użyciem właściwych pojęć i metodologii; jest gotowa wykorzystywać te umiejętności, świadomie uczestnicząc w życiu kulturalnym
- Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu romantycznego po wcześniejszej samodzielnej analizie i selekcji dostępnych materiałów.

Treści programowe dla zajęć:

- Tradycja romantyczna w teatrze polskim – wprowadzenie historyczne
- „Pośmiertne życie romantyzmu”. Romantyzm dziś (już martwy?)
- Laboratorium analityczno-interpretacyjne: omówienie przykładów współczesnych inscenizacji wybranych dramatów romantycznych (strategie, konteksty, przesunięcia interpretacyjne etc. I ich znaczenia).
- Laboratorium kreatywne: praca nad własną koncepcją reinterpretacyjną, prezentacje, dyskusja nad efektami.

Nazwa zajęć: Strategie angażujące w sztukach performatywnych - warsztat

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wykorzystywać wiedzę i umiejętności zdobyte na konwersatorium Strategie angażujące w sztukach performatywnych, by indywidualnie lub zespołowo przygotować kompletną koncepcję projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych
- potrafi efektywnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową niezbędną do zrealizowania projektu partycypacyjnego, w tym negocjować i tworzyć warunki współpracy z twórczyniami i twórcami oraz partnerami instytucjonalnymi
- jest gotowa podejmować odpowiedzialne i etyczne decyzje programowe i organizacyjne, także w sytuacji stresu, konfliktu w grupie i zagrożenia projektu
- ma wiedzę na temat wybranych zjawisk i przemian kulturowych, zwłaszcza w kontekście projektów performatywnych, jak również zna środowisko instytucji organizujących projekty o charakterze artystyczno-społecznym; jest gotowa wykorzystywać tę wiedzę w planowaniu swojej kariery zawodowej
- potrafi zespołowo lub indywidualnie stworzyć wniosek o dofinansowanie przygotowanego w ramach zajęć projektu

Treści programowe dla zajęć:

- Prace badawcze w celu stworzenia kompletnego projektu opartego na zaangażowaniu społecznym / partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych.
- Planowanie i wdrażanie projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych, w tym w tym negocjowanie i tworzenie z poszanowaniem pluralizmu kulturowego warunków współpracy z twórczyniami i twórcami oraz partnerami instytucjonalnymi.
- Kontrolowanie projektu na każdym etapie pracy i reagowanie na zmieniające się warunki organizacyjne.
- Zarządzanie pracą w grupie projektowej: optymalne wykorzystanie kompetencji i zdolności poszczególnych członkiń i członków zespołu, zbudowanie odpowiedniej struktury organizacyjnej.
- Etyczne rozwiązywanie konfliktów i sytuacji zagrażających realizacji projektu.
- Rozpoznanie i analiza środowiska instytucji organizujących projekty o charakterze artystyczno-społecznym, ze szczególnym uwzględnieniem projektów performatywnych.
- Wypełnianie wniosków o dofinansowanie projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych, ze szczególnym uwzględnieniem analizy celów społecznych projektu.